

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba odnosi se na odgovornost Komisije u smislu članka 272. UFEU-a na temelju ugovora br. 216088 o izvršenju projekta „Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases” (POCEMON). Konkretno, tužitelj tvrdi da je, iako je ispunio svoje ugovorne obveze, Komisija, kršeći navedeni ugovor, načelo dobre vjere, zabrane zlouporabe prava i načelo proporcionalnosti, zatražila vraćanje iznosa koji su isplaćeni tužitelju, jer navodno odgovaraju troškovima koji se ne mogu priznati.

Stoga, tužitelj smatra, kao prvo, da Komisija temelji svoju odluku na argumentima, koji su u potpunosti neosnovani i, u svakom slučaju, nedokazani, prema kojima se odbijaju svi troškovi tužitelja kao neprihvatljivi te se traži povrat iznosa koji je tužitelju uplaćen za projekt POCEMON. Kao drugo, time što odbija 98,68 % iznosa dužnog doprinosa zato što navodno ne odgovara prihvatljivim troškovima koje je tužitelj bio dužan snositi za potrebe projekta, Komisija krši načela zabrane zlouporabe prava i načelo proporcionalnosti.

Tužba podnesena 21. studenoga 2014. – ANKO protiv Komisije**(Predmet T-771/14)**

(2015/C 065/50)

*Jezik postupka: grčki***Stranke**

Tužitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporeiou kai Viomichanias (Atena, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da iznos od 296 149,77 eura koji je Komisija isplatila tužitelju za projekt DOC@HAND odgovora prihvatljivim troškovima te ga stoga tužitelj nije dužan vratiti kao neosnovano stečen i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba odnosi se na odgovornost Komisije u smislu članka 272. UFEU-a na temelju ugovora br. 508015 o izvršenju projekta DOC@ HAND. Konkretno, tužitelj tvrdi da je, iako je ispunio svoje ugovorne obveze, Komisija, kršeći navedeni ugovor, načelo dobre vjere, zabrane zlouporabe prava i načela proporcionalnosti, zatražila vraćanje iznosa koji su isplaćeni tužitelju, jer navodno odgovaraju troškovima koji se ne mogu priznati.

Stoga, tužitelj smatra, kao prvo, da Komisija temelji svoju odluku na argumentima, koji su u potpunosti neosnovani i, u svakom slučaju, nedokazani, prema kojima se odbijaju svi troškovi tužitelja kao nedopušteni te se traži povrat iznosa koji je tužitelju uplaćen za projekt DOC@HAND. Kao drugo, time što odbija 99,59 % iznosa dužnog doprinosa zato što navodno ne odgovara prihvatljivim troškovima koje je tužitelj bio dužan snositi za potrebe projekta, Komisija krši načela zabrane zlouporabe prava i načelo proporcionalnosti.

Tužba podnesena 28. studenoga 2014. – Rumunjska protiv Komisije**(Predmet T-784/14)**

(2015/C 065/51)

*Jezik postupka: rumunjski***Stranke**

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: R. Radu, R. Hațieganu, A. Buzoianu, u svojstvu agenata)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije koja je donesena dopisom BUDG/B3/MV D(2014) 3079038 od 19. rujna 2014. kojom Komisija traži od Rumunjske da stavi na raspolaganje proračuna Europske unije bruto iznos od 14 883,79 eura, koji odgovara gubitku tradicionalnih vlastitih sredstava,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nenadležnosti Komisije za donošenje pobijane odluke.
 - Propisi Europske unije ne sadrže niti jednu odredbu koja bi dala Komisiji ovlast da naloži državi članici obvezu plaćanja novčanih iznosa koji odgovaraju gubicima tradicionalnih vlastitih sredstava EU-a, koji su utvrđeni kod otpusta carinskih davanja o kojima je odlučila država članica koja je bila odgovorna za procjenu, naplatu i plaćanje istih kao tradicionalnih vlastitih sredstava u proračun EU-a.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se nedostatnom i pogrešnom obrazloženju pobijane odluke.
 - Pobijana odluka nije dostatno i pravilno obrazložena, kako je to zatraženo člankom 296. UFEU-a. S jedne strane, pobijana odluka ne sadrži pravni temelj na osnovu kojega je donesena te se pravni temelj ne može utvrditi ni iz drugih dijelova dopisa Komisije. S druge strane, u pobijanoj odluci Komisija nije izložila pravni slijed koji je doveo do naloga Rumunjskoj obveze naknade štete koja proizlazi iz gubitaka tradicionalnih vlastitih sredstava EU-a koji su nastali otpustom nekih carinskih davanja o kojima je obavijestila druga država članica.
3. Treći tužbeni razlog se temelji na povredi od strane Komisije načela dobre uprave i prava obrane Rumunjske, u slučaju da Opći sud smatra da je Komisija postupala u okviru svojih ovlasti koje su joj dane Ugovorima.
 - Komisija je povrijedila obvezu pružanja dužne pažnje i dobre uprave, s obzirom na to da nije pomno ocijenila sve relevantne podatke kojima je raspolagala ili nije zatražila prije donošenja pobijane odluke druge potrebne podatke. Komisija nije dokazala izravnu uzročnu vezu između činjenica koje stavljaju na teret Rumunjskoj i gubitka vlastitih sredstava EU-a. Također, Komisija nije opravdala iznos koji je zatražen od Rumunjske i kojeg povezuje sa visinom carinskih davanja koja odgovaraju vrijednosti predmetnog tranzita, te odluku temelji isključivo na vrijednosti koju je doznacila Savezna Republika Njemačka.
 - Postupanje Komisije je bilo nepredvidivo te nije omogućilo Rumunjskoj ostvarenje njezinih prava obrane.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja.
 - Pravne norme na temelju kojih je Komisija naložila obvezu plaćanja putem pobijane odluke nisu u istoj sadržane ni navedene, niti je njihova primjena bila za Rumunjsku predviđiva. Država Rumunjska nije mogla prije zaprimanja dopisa Komisije predvidjeti ni doznati postojanje obveze stavljanja na raspolaganje zatraženog novčanog iznosa, koja odgovara gubicima vlastitih sredstava EU-a. Isto tako, donošenjem pobijane odluke i nalaganjem Rumunjskoj dužnosti plaćanja, četiri godine nakon utvrđenja činjenica i suprotno zaključcima koje je Komisija izrazila u komunikaciji s rumunjskim nadležnim tijelima u tom vremenskom razdoblju, Komisija je povrijedila legitimna očekivanja Rumunjske u odnosu na nepostojanje financijske obveze plaćanja predmetnih carinskih obveza te slijedom toga bilo kakvih obveza u odnosu na proračun EU-a.